

[Finansministeren.]

debat om en sammenligning mellem det forslag, jeg på regeringens vegne har fremsat, og de forskellige mere eller mindre uklare og mere eller mindre mystiske forslag, som det ærede medlem og hans parti har præsenteret for offentligheden. Det afgørende for mig er, at vi for vort vedkommende møder med et sagligt forslag, et forslag, som skulle danne grundlaget for en saglig forhandling i rigsdagen, og som vi efter den forhandling, der har fundet sted, også mener kommer til at danne grundlaget for en saglig forhandling mellem partierne.

Det ærede medlem hr. Alfred Jensen var inde på spørgsmålet om skattebetaling i arbejdsløshedstilfælde. Det ærede medlem kunne tænke sig en lovregel, der gik ud på, at al skattebetaling for arbejdsløse skulle bortfalde i den periode, i hvilken arbejdsløsheden varede. Jeg nærer selvfølgelig ønske om, at der i videst muligt omfang indrømmes lempelse, hvor en lempelse i sådanne tilfælde må anses for påkrævet, men man vil efter min opfattelse ikke kunne udforme en lovregel af det nævnte indhold.

Ved overvejelsen af, om lempelse skal indrømmes i tilfælde af arbejdsløshed, er der forskellige forhold at tage i betragtning. En arbejdsløshedperiode kan blive af ganske kort varighed, og der er fag, i hvilke arbejdsløshed regelmæssigt indtræder i visse perioder. Der må også tages hensyn til, om den pågældende, eventuelt hans hustru, iøvrigt har indtægt, hensyn til understøttelse o. lign.

Hvad jeg her har anført, viser formentlig, at tilfældene kan ligge så forskelligt, at det sikkert er rigtigst vedblivende at lade afgørelsen af, om en lempelse skal indrømmes og da hvilken, bero på skattemyndighedernes skøn i hvert enkelt tilfælde. Skattemyndighedernes praksis hviler på bestemmelserne i statsskattelovens §§ 23 og 37 og på den bestemmelse i udskrivningsloven, som svarer til den af det ærede medlem nævnte bestemmelse i forslaget § 36.

Jeg tvivler iøvrigt meget stærkt på, at skattevæsenet under almindelige forhold efter en arbejdsløshedperiode vil afkræve en mand, således som det ærede medlem hr. Alfred Jensen mente, 50 kr. af hans ugeløn. Man har lov til at forudsætte, at der bliver handlet rimeligt og forsvarligt fra skattevæsenets side, og det er også min overbevisning, at hele dette høje ting uanset dets politiske opdeling vil være enigt om, at skattevæsenet handler forsvarligt.

Det ærede medlem hr. Funck Jensen

fremstillede nogle, jeg havde nær sagt, sædvanlige betragtninger om beskatning. Jeg kan ikke lade være, hvergang jeg hører det ærede medlem hr. Funck Jensens indlæg, at tænke på L. C. Nielsens sang: „Vort hjem du danske jord, hvor lunets lyse sønner bor“. Og når jeg så tænker på, at det ærede medlem er fra Århus og dog skulle repræsentere en lille smule glimt i øjenkrogene og en lille smule lune, så synes jeg, det er sørgeligt, som Århus har udviklet sig, siden den anden en er taget fra byen og de Funck Jensenske automater. Lidt lune er ingen skade til, og hele den forgræmmede måde, hvorpå det ærede medlem hr. Funck Jensen næsten automatisk gentager en serie af retsforbundets synspunkter og argumenter, virker en lille smule forstemmende.

Hvis det ærede medlem så endda kom og sagde: på de og de felter vil vi gerne gå ind i en saglig forhandling, men vi kender jo det ærede medlem. Det ærede medlem sagde bombastisk til indledning: Der er ingen linie i regeringens skattepolitik, der er ingen linie i regeringens finanspolitik. Hvis det ærede medlem forsøgte her for sit eget og for sit partis vedkommende at finde en linie, der havde en smule realitet bag sig, en lille smule praktisk politik i sig, så kunne det ærede medlem for min skyld stå op og — måske med en vis berettigelse — med et grunt udtryk i sit ellers så milde ansigt forklare os andre vor mangel på faste linier og klar indstilling og hvad han i øvrigt kan finde på. Jeg synes det må være forudsætningen.

Jeg kan udtrykke min tilfredshed med, at det ærede medlem udtrykte tilfredshed med skattelettelsen. Det er dog i hvert fald en smule resultat. Det ærede medlem ville ikke være med til skatteforhøjelser og ville ikke være med til nye skatter. Det gælder vel ikke alle nye skatter? Jeg har forstået, at det ærede medlem godt vil gå med til at gennemføre en grundskyld, og det er da også en ny skat. Det er da ikke noget, man skal have, men noget man skal af med. Jeg går ud fra, at det ærede medlem vil tage dette lille forbehold i sine betragtninger.

Jeg skal iøvrigt ikke gå nærmere ind på en gennemgang af det ærede medlems, jeg havde nær sagt synspunkter. De betragtninger, det ærede medlem fremfører, er efterhånden så kendte her i det høje ting, at det ikke, når man ved, at det ærede medlem og hans parti aldrig vil deltage i noget sagligt arbejde herinde, aldrig vil medvirke til en praktisk løsning på noget